

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Tribvs Dagobertis Francorvm Regibvs Diatriba Godefridi Henschenii E Societate Iesv

Henschenius, Godefridus

Antverpiae, 1655

IV Childericus Neustriae Rex factus. Huius successor Theodericus. Ab Austrasiis assumptus Chlodoueus. Regnum Dagoberti in Alsatiâ. Aduentus S. Wilfridi Episcopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9599

IV

Childericus Neustriae Rex factus. Huius successor Theodericus. Ab Austrasiis assumptus Chlo- doueus. Regnum DAGOBERTI in Alsatiâ. Ad- uentus S. VVilfridi Episcopi.

Mortuo Chlothario III, Neustriae ac Burgundiae Regi, successit tertius frater Theodericus. Dem hoc paullo post pulso Childericus, qui anno regni Austrasiorum XII, Christi 10CLXXVI, unâ imperium Neustriae obtinuit, quod ita demonstratur. Baldericus lib. I Chronici Camera- censis cap. 27 edidit diploma donationis monasterio Mari- colensi ad Helpram in Hannoniâ fluvium à S. Humberto Abbate factæ, aliquantò correctius relatum à Miræo in Codice Donationum piarum cap. 5, quod nos ex autogra- pho, ipsius Humberti sigillo munito, descriptum habemus, hoc exordio: *Anno duodecimo regni Domini nostri Hildrici glo- riosi Regis, ego in Dei nomine Humbertus.* interponitur apud Baldericum *xv. Kalendas Aprilis*, quo die fuisse datum, aliunde potuit didicisse. Annum illum XII regni in 10CLXXVI cō- uenire confirmat in clausulâ diplomatis, *subnixa ad stipulatio idoneorum testium, Domni videlicet Vindentiani Episcopi & Ful- berti fratris Humberti.* Nam (vt ex tabulis antiquis sibi à Clau- dio Despretz cōmunicatis probat Coluenerius in Notis ad cap. 19 Balderici) *S. Auberto Episcopo Cameracensi XIII Decem- bris anno 10CLXXV defuncto successit Vindentianus, seu Vin- dicianus assignato anno 10CLXXVI, temporibus Theoderici Re- gis, qui post Chlotharium fratrem summam regni suscepit, reniten-*
ibus

tibus plurimis ex Francorum Principibus, maximè propter Ebroinum, qui Maior domus regie illis permolestus erat, vt tradit idem Baldericus cap. 20, vbi vtriusque & Theoderici & Ebroini subiungit eiectionem. Erat autem Ebroinus (vt monet in Vitâ S. Leodegarij Vrsinus) Francis odiosus, quia quod per eundem sub Rege Chlothario sustinuerant ponderis iugum, iterum metuebant, potissimum postquam multitudo nobilium, qui ad Regis noui properabant occursum, Ebroino mandante, itineris accipere repudium fuerat coacta, vti ex alterâ S. Leodegarij Vitâ habemus. Quare Optimates, conspiratione factâ, Theodericum cum Ebroino, quòd non esset iis presentibus solenniter, vti mos est, sublimatus, persequuntur: tandem captum, & violenter iniuriis affectum sub monachali habitu monasterio includunt: & fratrem suum Childericum subrogant in regnum, vt referunt Acta MSS. S. Amati Episcopi Senonensis XIII Septemb. danda. En regnum Theoderici, quamuis breui tempore finitum, quo S. Vindicianus anno 1061 Episcopus factus, donationi S. Humberti subscripsit XVIII Martij, anno XII regni Childerici. Hic deinde in Neustria regno confirmatus, super omnem domum suam S. Leodegarium Pontificem sublimauit, & Maiorem Domus in omnibus fecit, vti in huius Vitâ prosequitur Vrsinus, qui addit tribus penè annis Regem sub eius directione imperasse tam Neustriis, quàm Austrasiis, qui antè felicissimum eius regimen per annos duodecim fuerant experti.

Toto eo tempore superfuisse Imnehildem Reginam, matrem DAGOBERTI Regis, & dum forsan aliquis Childerici filius Austrasiis Rex daretur, hisce præfuisse, innuitur in Vitâ S. Præiecti Episcopi Aruernorum xxv Ianuarij ex MS. Ultraiectino editâ, vbi num. 11 ita legitur: *Cum vir Dei Præiectus, in ius ab Hectore Comite vocatus, se vndique ar-*
statum

Etatum cognouisset, necessitate compulsus, ita respondit, se causas Ecclesie Imnichilde Reginae ditioni commendatas habere. Cumq; hanc assertionem cognouissent, imperfectum opus remansit. Beatus igitur Praelectus operis sui laborem, & quomodo per fideiussores uenisset exhibitus tandem depromit. Rex uero & Regina Bilichildis (ita in altera Vita nomē exprimitur) timore perculsi, ueniā corā omnibus expetunt, & pro eius labore mærore sunt inflicti. Erant autem solennes uigiliae Paschæ, anno Childerici in regno Neustriæ IV, Christi DCCLXXIX, quando S. Leodegarius declinaturus iram Regis, cuius animum excitata æmulorum flatibus inuidiæ scintilla paullatim incenderat, Luxouium secessit. Nec diu superfuit Rex, Optimatibus Palatinis Neustriæ minus gratus ab insidiatoribus impiis unā cum Regina prægnante interfectus, & cum filia Rotomagi in basilicā S. Petri sepultus, ut colligimus ex Vita SS. Audoeni, Leodegarij, Wandregifili & Lamberti. In Promptuario antiquitatum Tricassinarum Nicolai Camuzati, post Vitam S. Bercharij Abbatis Deruēfis sequitur Priuilegium à Childerico Rege S. Berchario IV Nonas Iulij anno III regni eius datum, cui etiam S. Leodegarius subscripsit, quo prædicti anni in regno Neustriæ confirmatur. De filio Childerici cædi erepto, & in monachum attonso, Daniele nuncupato, ac dein ad Francorum regnum reuocato, ac Chilperico dicto, infra agemus, & de Theoderico ultimo eius nominis Rege, qui forsan alter eius filius fuit.

Childerico Rege defuncto, frater eius Theodericus ad regni sceptrum peruenit. Ast Ebroinus Austrasios sibi amicos asciuit. Hi acceperunt quemdam paruulum, quem Chlotharij fuisse filium confinxerunt, hunc in partibus Austriæ secum leuant in regnum. Quanti autem per hoc calliditatis figmentum Theodericum tunc defunctū, & Chlodouem Chlotharij esse filium crediderunt? Hac enim erat simulata occasio, quia omnes cum sacramento Theodericum asser-

L

bant

bant esse defunctum. Non diu post multis perpetratis sceleribus, cum sibi Ebroinus flagitiorum socios adiunxisset, in Francorum fines per vim inuasit: immaniſſimamq; exercens tyrannidem, de Rege quem falso fecerat, declinat ingenium, & ut in Theoderici palatium rediret, quorundam factione suscipitur, & iterum subiuò Palatij Maior-Domus efficitur, in pristinum gradum restitutus. Hæc auctores coæui in Vitâ S. Leodegarij.

Eodem adhuc anno VVilfridus, nuper Episcopatu Licefeldensi deiectus, ex Angliâ discedens, Gallico littori fortè appulsus, in Theodericum Regem & Ebroinum Ducem Francorum incidit, quibus à Britannia mandatum erat, ut VVilfridum Episcopum, Sede Eboracensi, pridem ab Egfrido Rege pullum, caperent & spoliarent. Quem illi errore nominis acti, sociis occisis, & rebus ablatis, abire suerunt. Luit ergo ille ambiguitatem vocabuli, alienumq; periculum suo redimens, vel nudus profugit à latronibus. At VVilfridus, cuius prudentiam hostilium consiliorum machina non laterent, leui Fauonio prouectus in altum, proras in Eurum obuertit, ut Frisiam nauigaret: exceptusq; à Rege & populo honorificè, ibidem hyemem, que imminebat, exegit . . . . Iamq; se verna temperies aperiebat in flores, cum VVilfridus, itinere reincepto ad DAGOBERTVM Regem Francorum Transrhenanorum peruenit, ut tradit Malmesbur. lib. 3 de Gestis Pontificum Anglorum. Annus is erat DCCLXXX, quo Episcopatum Strateburgensem à Rege DAGOBERTO oblatum cum VVilfridus ad reditum suum de Româ accipere distulisset, cum Deodato Episcopo Romam ad Agathonem Papam perrexit: vbi Episcopatu suo Eboracensi inuentum esse dignum docet Beda lib. 5. cap. 20. S. Deodatum Episcopum, fundatorem monasterij Vallis-Galileæ, de quo etiam supra egimus, Romam quoque profectum fuisse, ibidemque priuilegia & varias monasteriorum immunitates impetrasse, tradit Ruerus lib. I Antiq. Vosagens. par. 3. cap. 1.

Eundem

Eumdem Deodatum regnante Theoderico Chlodouei filio, & Childerici fratre, sub quo pessimus apostata Ebroinus excellentissimum Martyrem Leodegarium Episcopum variis tormentis vexatum capitali damnauit supplicio, de morte ad vitam transisse referunt eiusdem Deodati Acta. Hinc eum itineris Romani focium S. Wilfrido fuisse, vel ideò probatur magis, quòd alius, qui ex Angliâ eius comes venerit, nō assignetur Deodatus. De annis Christi in pluribus Sanctorum Actis non rectè adiunctis suprâ egimus. At quâ occasione à Rege DAGOBERTO oblatus Episcopatus Argentinensis Wilfrido fuerit, non æquè liquet, Num Rodtharius tum vitâ primùm functus? An S. Arbogastus à vitâ eremiticâ ad episcopatum raptus, hac occasione sperarit solitudinem sibi denuò licere petere? Ita certè Wilfridus rogantem Regem ad reditum suum Româ differre potuit.

V

Filius DAGOBERTI Regis à S. Arbogasto Episcopo Argentoratensi ad vitam reuocatus. Varia à DAGOBERTO Ecclesia Argentoratensi & monasteriis Schutterano & Saraburgo donata.

Autor fragmenti historici Alberto Argentinensi præfixi tradit, *filium DAGOBERTI per S. Arbogastum à morte suscitatum. Erat is calcibus equi miserabiliter protritrus. Euocatus S. Arbogastus, in oratione pernoctauit. Inter orandum puer quasi de graui somno excitatus, caput extulit, quem vinum erexit Arbogastus. Ita in MSS. Actis S. Arbogasti, in quibus & DAGOBERTI Regis munificentia his verbis prædicatur: Rex Cancellario*

L 2

accito,